

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010373
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8723010373.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.09.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/50/2023 zo dňa 18.07.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad rozsudkom sp. zn. 2T/50/2023 zo dňa 18.07.2023 uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. C., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 24.04.2023 v čase okolo 16.30 hod. z chodby - dufartu rodinného domu č. 38 v obci Výborná, okres C. ukradol, tam nachádzajúci sa, opretý o stenu, kovový fúrik, s ktorým odišiel smerom do miesta bydliska na adrese D. XXX a tento fúrik následne cestou predal F. G., čím takto neoprávnene vnikol do obydľia H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. J. XX a spôsobil jej škodu krádežou fúrika na sumu 63,- €, a uvedené vykonal aj napriek tomu, že dňa 13.12.2022 bol postihnutý za spáchanie priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, nakoľko sa dopustil drobnej krádeže tým, že dňa 13.12.2022 odcudzil potraviny z domu jeho švagrinej, za čo mu bola hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Spišskej Belej uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- €, číslo pokutového bloku A 2200059410 a taktiež dňa 13.12.2022 odcudzil K. B. L., za čo mu bola hliadkou Obvodného oddelenia PZ v Spišskej Belej uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- €, číslo pokutového bloku A 2200058336.

Za to mu uložil podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil tým, že podľa jeho názoru obžaloba je chybná, lebo k tomuto skutku nemohlo dôjsť. Uvádzal, že OČTK vôbec neriešili jeho podnety, obžaloba je chybná v bode porušovania domovej slobody, lebo k tomuto skutku nemohlo dôjsť, nakoľko poškodená H. I. ho pravidelne volala k sebe domov, aby sa zastavil, dávala mu fajčivo i jedlo, pomáhala mu na dennej báze, pred krádežou bol pod vplyvom alkoholu a deň predtým alebo v ten istý deň ho volala, aby sa u nej kedykoľvek zastavil, že pre neho niečo má a tak do jej

rodinného domu išiel na pozvanie, nevedel ale, že nie je doma, volal na ňu, hľadal ju. Priznal, že ukradol fúrik, no to oľutoval, snažil sa to napraviť. Poukazoval na to, že s poškodenou sa stretávajú a ona ani nechce, aby z toho niečo mal. Tvrdil, že mu odpustila a tak zmier by bol, podľa jeho názoru, najlepšie riešenie a poškodená by s tým súhlasila. Ešte uvádzal, že OČTK absolútne neriešili, že keď vytriezvel a zistil, čo spravil, tak sa to snažil riešiť, pričom F. G. mu dala za fúrik 5,- eur a nie 20,- eur, čo možno ľahko overiť, pričom nikto nerieši, že chcela oveľa viac peňazí, hoci vedela, že jej ani jemu fúrik nepatrí. Podľa obžalovaného, ak by nemal problém s alkoholom, tak by ten fúrik neukradol. Uviedol, že hneď si šiel kúpiť alkohol a cigarety. Tvrdil, že sa nevie ovládať a žiadal, aby nastúpil na ústavnú liečbu. Potraviny odcudzil v stave núdze, lebo bol hladný, nemal čo jesť a začínalo mu byť zle, pričom dodal, že to všetko je tiež z alkoholu, ktorý si nevie vlastnými silami odoprieť. V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd po splnení zákonných podmienok podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a následne už nevykonal dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Preskúmaval potom len napadnutý výrok o treste, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie vykonané v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutné. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pri ich hodnotení spravoval. Mimo iného zohľadnil poľahčujúcu okolnosť v podobe priznania a oľutovania skutku a prevahu dvoch priťažujúcich okolností v podobe toho, že bol už odsúdený a spáchal viac /dva/ trestné činy.

V registri trestov obžalovaný má od roku 2008 až 10 záznamov. Spolu šesťkrát bol odsúdený za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na tresty odňatia slobody, ktoré vykonal v príslušných ústavoch na výkon trestu. Naposledy taký trest obžalovaný vykonal dňa 30.11.2022.

Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/86/2008 zo dňa 30.09.2008 bol uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, s podmieňaným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Z výkonu trestu bol podmieňane prepustený dňa 14.12.2010 uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/71/2010 s následným nariadením výkonu zvyšku trestu 13.12.2011. Vykonal dňa 14.11.2012.

Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/124/2009 zo dňa 10.08.2009 bol uznaný za vinného pre trestný čin hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý výrok o treste bol následne zrušený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/47/2010 zo dňa 27.04.2010, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený súhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vykonal dňa 14.05.2012.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/121/2011 zo dňa 12.09.2011 bol uznaný za vinného pre trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vykonal dňa 25.02.2012.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/62/2013 zo dňa 11.07.2013 bol uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vykonal dňa 07.11.2014.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/82/2014 zo dňa 25.04.2014 bol uznaný za vinného pre trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený úhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vykonal dňa 07.03.2016.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/70/2016 zo dňa 06.04.2017 bol obžalovaný uznaný za vinného v bode 1/ a 3/ rozsudku pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vykonal dňa 13.09.2020.

Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/30/2017 zo dňa 11.10.2017 bol A. B. uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/82/2017 zo dňa 08.03.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0T/30/2017 zo dňa 11.10.2017, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vykonal dňa 14.05.2020.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/58/2018 zo dňa 09.11.2018 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 3 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný vykonal dňa 30.11.2022.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenásťkrát priestupkovo riešený.

Pred spáchaním v skutkovej vete uvedených dvoch priestupkov, ktoré spáchal proti majetku dňa 13.12.2022, sa obžalovaný dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch dňa 25.04.2017, za ktorý mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 30,- eur. Dňa 11.05.2017 sa obžalovaný dopustil priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 20,- eur. Tiež potom aj v dňoch 19.07.2017, 11.12.2022, 12.12.2022 sa dopustil priestupkov podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktoré boli vybavené uložením pokuty v blokovom konaní.

Po spáchaní v skutkovej vete uvedených priestupkov spáchal v dňoch 15.12.2022, 16.12.2022, 19.12.2022, 01.01.2023 priestupky podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktoré boli vybavené uložením pokuty v blokovom konaní.

Podľa správy o povesti vypracovanej E. D., obžalovaný A. B. je slobodný, nezamestnaný, bezmajetný. Alkoholické nápoje požíva, bol pravidelne pod vplyvom alkoholu. Medzi občanmi má zlú povesť, správanie na verejnosti nie je dobré a nebol prejednávany komisiou verejného poriadku, keďže boli hlásené drobné krádeže, pri ktorých bol menovaný videný, chodil špinavý, neupravený, zanedbaný.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prvom rade je namieste konštatovať, že je skutočne morálne odsúdeniahodné, pokiaľ obžalovaný poukazuje na spolucítiaci, vysoko mravný, sociálne solidárny prístup poškodenej k jeho osobe a zároveň zneužíva tento prístup na nelogické závery, že ho oprávňovali kedykoľvek vstúpiť do jej obydľia, a teda aj v čase jej neprítomnosti a z tohto obydľia si zobrať fúrik, hoci na to nemal výslovný súhlas poškodenej. Také zneužitie dôvery poškodenej je vrcholom neslušnosti a absencie rešpektu voči osobe, ktorá k nemu pristupovala ľudsky, až veľkoryso. Sčasti si to síce obžalovaný uvedomuje, keď uviedol, že ľutuje, že poškodenej I. ukradol fúrik, veľmi ho to mrzí a keby mal možnosť, tú škodu by čo najskôr uhradil, je to však odsúdeniahodné o to viac, že k trestnej činnosti obžalovaný pristúpil, hoci má výraznú trestnú minulosť spájanú s opakovaným výkonom trestov odňatia slobody aj za trestný čin porušovania domovej slobody.

Obžalovaný spáchal predmetnú trestnú činnosť znovu úmyselne po tom, čo už bol opakovane za obdobnú trestnú činnosť uznaný vinným. Po zohľadnení jeho osoby a pomerov, ako aj ohrozených možností jeho nápravy, z hľadiska nedostatočnosti doterajších prostriedkov Trestného zákona, ktorých účelom bolo primäť obžalovaného k riadnemu životu, najmä k nepáchaniu trestných činov, nebolo možné prehliadnuť, že obžalovaný spáchal predmetnú trestnú činnosť krátko po výkone trestu odňatia slobody pre inú, podobnú úmyselnú trestnú činnosť. Neospravedľuje ho skutočnosť, že bol pod vplyvom alkoholu, že má problém s alkoholom. Ak si taký problém uvedomuje, nič mu nebránilo sa zneužívaniu alkoholu postaviť a dosiahnuť liečenie. Prítom zrejme si uvedomuje aj to, aký negatívny vplyv na jeho správanie alkohol má, no napriek tomu v jeho zneužívaní pokračuje.

Nezostávalo krajskému súdu iné, než že vzhľadom na spôsobený následok v podobe jeho opakovaného porušenia a ohrozenej možnosti nápravy páchatela dospieť k záveru, že v súlade s účelom trestu a záujmom na individuálnej a generálnej prevencii, je zákonným a odôvodneným len trest odňatia slobody spojený s výkonom trestu v ústave na výkon trestu s príslušným stupňom stráženia. Doposiaľ na neho bolo pôsobené podobnými prostriedkami Trestného zákona, no zjavne bez zásadného účinku, keďže ani to mu nebránilo, aby znova spáchal obdobný prečin. Je teda zjavné, že ukládanie nejakého z tzv. alternatívnych trestov by bolo nespôsobilým dosiahnuť účel trestu. Rovnako ani zmier nie je v súlade s cieľom trestného konania, a to práve pre výrazný sklon obžalovaného k recidíve trestnej činnosti. Pre trestnú zodpovednosť a dôsledky nie je prítom podstatné ani správanie sa osoby, ktorej obžalovaný fúrik predal. Súd posudzoval trestnú zodpovednosť osoby, ktorú obžaloval prokurátor a nebolo v jeho moci trestne stíhať inú osobu. Rovnako nemožno prisvedčiť obžalovanému, že potraviny odcudzil v stave núdze, lebo bol hladný, nemal čo jesť a začínalo mu byť zle, keď zároveň sám uvádzal, že si kúpil alkohol, a cigarety.

Ani výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody nebolo čo vytknúť, pretože bol skutkovo odôvodnený a zodpovedal Trestnému zákonu.

S rozhodnutím o druhu a výmere trestu ako takého, odvolací súd vo svojej podstate nemal dôvod nesúhlasiť, pretože práve taký trest je v súlade s účelom trestu. Výmera trestu sa vzhľadom na osobu obvineného, ohrozenú možnosť nápravy, skôr javí ako mierna. Uvedené napraviť nemožno pre absenciu odvolania podaného v neprospech obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac dôvody pre vyhoviecie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.